

[Mimi Jakobsen]

fremdraget som skræmmebilleder i den offentlige debat.

Det første store skræmmebillede er spørgsmålet om samkøring af registre. Her kunne man i den offentlige debat få det indtryk, at nu skal man altså til at samkøre registre over kriminalitet, psykiske sygdomme, politiske tilhørsforhold og skattepligtig indkomst, for at en tilfældig offentlig ansat kan snage i ens privatliv.

Var det ikke rimeligt at fremhæve for det første, at der er tale om to former for samkøring: der er dels den samkøring, der har til formål at mindske omfanget af dobbeltregistrering, dels samkøring, hvorved man opnår en ny viden om personer, og det er vel nærmest den sidste, man er bange for.

For det andet burde det fremhæves, at sådanne samkøringer jo allerede foregår i vid udstrækning, bl. a. sker en sådan samkøring i forbindelse med skattevæsenets krydsrevisioner. Er det ikke samkøring af registre, når en socialmedarbejder for at kunne tage stilling til bistandshjælp må ringe til folkeregister, skattevæsen eller boligkontor for at søge dokumentation for ansøgerens forhold? Alt dette er foregået i årevis uden problemer; lad ikke hysteriet tage overhånd nu.

Det andet store skræmmebillede er angsten for den forøgede tilgængelighed. Man er bange for, at det skal være lettere at sprede oplysninger. Men er man ikke klar over, at netop indførelsen af edb begrænser den personkreds, der har adgang til oplysninger? Det bliver en langt mindre og en langt mere kontrollabel kreds, der fremover vil have denne adgang. Når man betænker, hvordan man tidligere opbevarede maskinskrivne sagsfremstillinger under ikke altid betryggende forhold, når man betænker, hvor lidt der alligevel sivede ud i kraft af ansattes tavshedspligt og deres ansvarlighed, forekommer det uforståeligt, at man vil give det indtryk, at adgangen bliver så meget lettere for dem, der eventuelt vil søge oplysninger.

Lettere adgang bliver der derimod tale om for borgeren selv. Adgangen til egen-access giver personen sikkerhed for, hvilke oplysninger der findes, og at oplysningerne er rigtige.

Med hensyn til de store edb-systemers sikkerhed kunne man få det indtryk fra debatten, at edb-anlæg blev opbevaret i drivhuse. Tænker man ikke på, at datacentralernes ek-

sistens står og falder med deres sikkerhed? Det er afgørende for centralerne selv, at deres kunder kan stole på forsvarlig behandling af oplysningerne. Så om ikke andet, skulle alt andet svigte, står altså deres forretningsmæssige interesser som sikkerhed for sikkerheden.

Vi finder fra CDs side fejl og fordele ved samtlige forslag. Hvad angår regeringens forslag, er vi særlig betænkelige ved den rolle, finansministeren tiltænkes, og ved det forhold, at oplysninger, der anvendes til noget så vagt defineret som forskning, holdes uden for loven. Men vi vil med stor interesse følge udvalgsbehandlingen.

Ebba Strange (SF):

Hvad angår socialistisk folkepartis synspunkter med hensyn til de to af regeringen fremsatte lovforslag om henholdsvis offentlige og private registre og det af Danmarks retsforbund fremsatte lovforslag, kan jeg bl. a. henvise til den tidligere behandling af disse forslag, Folketingstidende 1976-77, 2. samling, sp. 3611-15.

Ved den behandling, vi havde i foråret, hæftede jeg mig især ved det forhold, som de fremsatte regeringsregisterforslag har til de almindelige og særlige tavshedsforskrifter, der gælder i anden lovgivning, og jeg pegede på nogle punkter, hvor jeg mener vi kan komme i konflikt med disse lovforslag og de almindeligt gældende tavshedsforskrifter. Det er noget meget vigtigt, det refererer også til lidt af det, fru Mimi Jakobsen sagde om, at vi ikke tidligere har været så bekymrede for disse ting. Det er jo ikke uden grund, vi ikke tidligere har været så bekymrede, og at vi nu er ved at blive bekymrede, fordi edb-teknikken ligesom har fået en magt, og vi er vel bekymrede for, at den skal tiltage sig endnu mere magt, hvis ikke vi hurtigt kommer i gang med at gennemføre en lovgivning, der kan regulere denne magt, og det er jo det, der er intentionerne.

Jeg skal også ligesom hr. Anders Andersen henvise lidt til den debat, vi havde i et langt samråd med den tidligere justitsminister i sommer om disse forslag. Det, der stod tilbage for mig efter denne debat, hvor vi dels fik nogle oplysninger og nogle forklaringer, dels forlod hinanden med en række ubesvarede spørgsmål, var bl. a. spørgsmålet om, hvor-